

Jeg synes sådan set, det er meget fornuftigt, og jeg kan ikke forstå, at der er nogle, der ikke synes, det er fornuftigt.

Enhedslisten støtter i hvert fald forslaget.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Det afstedkom en kort bemærkning fra hr. Christian H. Hansen, og den kommer nu.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Hr. Keld Albrechtsens opvarmning var ganske stille og rolig, men han blev mere og mere varm, og derfor går jeg lige på talerstolen og siger, at det forholder sig jo faktisk sådan, at der allerede gives til økologien, og jeg sagde også, at det synes vi også er helt fint.

Der gives jo allerede via produktions- og promilleafgiftsfondene, så hvis jeg må bruge hr. Keld Albrechtsens ord, som han selv har brugt tidligere: Hokus pokus filihankat, så opretter vi lige noget nyt.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Der er jo allerede, før vi kom i salen her, aftalt et lille flertal for dette lovforslag, og jeg ser ikke nogen som helst grund til at forstærke det flertal.

Jeg synes faktisk, at der af mange forskellige kanaler formidles mange penge til økologisk forskning, til økologisk landbrug osv. Jeg tror, det er ved at være nok.

Jeg har derimod stor forståelse for, at økologerne gerne vil have indflydelse på, hvordan pengene så forvaltes osv., men det er jo ikke kun det, der ligger i det, så vi kan ikke støtte forslaget.

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Man kan jo sige, at det gik sådan, som man kunne have forventet efter afstemningen om lovforslaget, og det var selvfølgelig ærgerligt, at der ikke var nogen variation i de meldinger, der kom her i dag.

Men jeg konstaterer med glæde, at der er et flertal for forslaget, og så arbejder vi videre med det i udvalget.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det taget til efterretning.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 84:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en bæredygtighedsvurdering i lovforslag.
Af Hans Christian Schmidt (V), Henriette Kjær (KF), Svend Aage Fauerholdt (DF) og Thorkild B. Fransgaard (FRI) m.fl.
(Fremsat 16/1 01).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg kan være meget kortfattet. Der er tale om en ordret genfremsættelse af et tidligere forslag. De svagheder, der var der, da vi diskuterede det tidligere, er der stadig.

Efter vores opfattelse misbruger man bæredygtighedsbegrebet til at blokere for en aktiv miljøpolitik, og det synes vi ikke er nogen god idé.

Forslaget havde selvfølgelig haft betydelig større troværdighed, hvis det ikke kun skulle anvendes på miljøpolitikken, men på hele skalaen af forslag herunder også oppositionsforslag om energipriser, erhvervs politik, skattelovgivning osv. Så vi er ikke positive over for forslaget.

Derimod er det selvfølgelig en væsentlig diskussion, forslagsstillerne rejser om spørgsmålet om indikatorer, som jeg synes er en væsentlig diskussion.

I morgen vil regeringen offentliggøre sit strategioplæg vedrørende bæredygtig udvikling i Danmark, og der lægger vi også op til det videre arbejde med indikatorer, både når vi skal måle,

om jeg så må sige, bæredygtighedssuccesen inden for enkelte sektorer, og når vi skal vurdere den generelle udvikling i Danmark.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg synes jo sådan set, det var interessant, hvad miljø- og energiministeren her sagde, når man tænker på, hvad vi diskuterede sidste gang. Det er jo nemlig anden gang, det er rigtigt, at vi diskuterer det her. Jeg håber ikke, det er et udtryk for, sådan forstod jeg heller ikke ministeren, at bæredygtighed ikke er et vigtigt element i vores miljøpolitik og i vores øvrige politik.

Men jeg må jo tilstå, at jeg kan være lidt overrasket over, at ministeren siger, at hvis det havde været udformet lidt anderledes, så kunne det måske nok have ladet sig gøre. Så jeg vil godt spørge ministeren: Hvad er det helt præcis for ting i beslutningsforslaget, som skulle have været ændret, for at regeringen havde kunnet støtte det? For jeg synes da, det er en imødekommelse, hvis det var sådan, at vi kunne få det at vide.

Jeg håber bare ikke, at det er paradeafslag, sådan at man siger, at det vil vi ikke, fordi det er de forkerte, der fremsætter det, eller hvad det nu måtte være. Så jeg vil godt bede ministeren enten nu eller på et senere tidspunkt lige komme ind på, hvad det i grunden er, der skal til i beslutningsforslaget, for at man kan støtte det fra regeringens side.

Lis Greibe (S):

B 84 er helt identisk med B 71, som vi behandlede i sidste samling, hvor det altså ikke kunne samle flertal. Genfremsættelsen forholder sig med andre ord overhovedet ikke til, at der i virkeligheden i det forløbne år allerede er sket et lov kvalitetsløft, men man ønsker alene en gentagelse af debatten om bæredygtighedsvurdering i lovforslag, vel at mærke kun i lovforslag, der har miljømæssige konsekvenser.

Det bliver endda meget sværere for Socialdemokratiet at bidrage med nye synspunkter i debatten i forhold til sidste år, og jeg kan lige så godt starte med at fortælle, at vi ikke har skiftet mening siden sidste år, og at vi derfor heller ikke i år kan støtte beslutningsforslaget.

Vi er fortsat enige med forslagsstillerne i, at man skal gøre alt for at vurdere fremsatte lovforslags bæredygtighed, og at såvel de miljømæssige, økonomiske, sociale som beskæftigelsesmæssige konsekvenser skal indgå i overvejelser

i forbindelse med intentionerne for vor samfundsudvikling.

Når vi alligevel ikke ønsker at sætte disse krav på en formel, er det, fordi vi for det første mener, at de miljøforslag, regeringen fremsætter, allerede på mange områder vægter konsekvenser, og for det andet fordi vi ikke mener, det er muligt mere specifikt at definere de måleparametre, som en mere uddybende analyse kræver. I sidste ende vil det under alle omstændigheder være en politisk vurdering af, hvorledes og hvordan man skal opstille og vægte kriterier.

Beslutningsforslaget henviser også i år til Brundtlandrapportens formulering af bæredygtighed, men når beslutningsforslagets bemærkninger atter i år derefter fortsætter med at citere denne rapportes definition af bæredygtighed som en udvikling, »der opfylder de nuværende behov uden at bringe fremtidige generationers muligheder for at opfylde deres behov i fare«, ja, så undrer det mig, at man kan mene, at denne definition kan udmøntes i en fast formel for opstilling af bæredygtighed.

Det er regeringens mål at fremsætte en national strategi for bæredygtig udvikling inden FN's generalforsamling om miljø og udvikling i år 2002. Og som netop nævnt af miljøministeren så kommer der et forslag til en nationalstrategi i morgen, og vi er nu altså med andre ord gået ind i en dialogfase. Vi synes i Socialdemokratiet, at denne fase skal have lov at løbe ud, inden man tager en debat om muligheder for en generel udbygning af lovkvalitetskravene.

Det skal da pointeres, at en nationalstrategi kun vil kunne bruges til at vurdere den samlede samfundsudvikling, og at man under ingen omstændigheder vil få værktøj til en helt specifik vurdering af det enkelte lovforslag.

Parallelt med den danske proces fortsættes arbejdet i EU med at udarbejde konkrete strategier for integration af miljøhensyn og bæredygtig udvikling i alle Fællesskabets områder, og samtidig er det i EU besluttet at udarbejde en sammenfattende strategi for bæredygtig udvikling forud for Rio plus 10-konferencen, men også her arbejder man på et overordnet plan.

Også i OECD arbejdes der, som også nævnt i beslutningsforslaget, med definition af en bæredygtig udvikling.

Til sidst vil jeg altså nævne, at det er overmåde svært ikke at have en lille mistanke om, at forslagsstillerens hensigt kunne være at svække miljøpolitikken. Det bliver helt sikkert tilbagevist, men selv om man hårdnakket vil betyde, at

dette sandelig ikke er hensigten, så vil jeg altså holde fast i, at det trods alt meget let kunne blive resultatet.

Under alle omstændigheder vil vi fortsat skulle have de politiske debatter, der præciserer den forskel, der er i partierne mellem vægtning af f.eks. miljøhensyn kontra økonomiske hensyn.

I regeringens periode er der tydeligvis i en løbende proces sket et lovkvalitetsløft, og vi ser i Socialdemokratiet ikke nødvendigheden af at forcere denne proces, og vi kan ikke støtte B 84.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Fra Venstres side har vi da en fuld forståelse for, at Socialdemokratiet ikke ønsker at gå længere end det, som jeg åbenbart forstår vi bliver præsenteret for i morgen.

Nu håber jeg jo, at vi i morgen ikke bare bliver præsenteret for et forslag, der udelukkende handler om miljø. Jeg beder til, at Danmark forsøger at beholde førertrøjen på, og det betyder jo, at man virkelig går foran på bæredygtighedsområdet, at man virkelig forstår at tage det, som tre anerkendte og internationale institutioner har skrevet må være dele, der indgår i en bæredygtighedsvurdering.

Hvis man kritiserer beslutningsforslaget meget og man kritiserer, at det bliver genfremsat, så er man jo nødt til at forstå, at indholdet består udelukkende af det, som de tre institutioner har skrevet, og vi kan jo da ikke lave om på, hvad de mener, og de må jo sikkert mene det i dag, ligesom de mente det i går.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Lis Greibe: Hvad skal der til i dette beslutningsforslag, for at Socialdemokratiet vil støtte det, eller er det simpelt hen bare en knibtangsmanøvre, så det gælder om at komme ud af det i dag, fordi man har noget, man skal præsentere i morgen? Og det er jo så i orden.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Fauerholdt for en kort bemærkning, og det er så en kort bemærkning til fru Lis Greibe.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Fauerholdt (DF):

Vi hører, at den socialdemokratiske ordfører helt sikkert støtter miljøministeren, og det vil jo også være naturligt, men er det sådan, at man aldrig er lydhør over for andre ideer end lige præcis

dem, der kommer fra en selv? Sådan lyder det faktisk i dag med det her beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Socialdemokratiet er altid lydhør over for gode ideer, men når vi er medlem af en regering, som vi ved gør et godt stykke arbejde, og når vi ved, at der i morgen kommer et godt udspil fra regeringens side til en national strategi, så kan jeg ærlig talt ikke se, hvordan i alverdens riger og lande jeg på nuværende tidspunkt skulle stå og sige, at der gøres ingenting og nu vil vi lytte til alle mulige andre argumenter.

Vi er helt sikre på, at det, der kommer i morgen, er det, som også fortsat vil tage førertrøjen for Danmarks vedkommende.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det var interessant nok, og jeg synes, det var helt reelt, at når Socialdemokratiet ikke kan gå ind i en realitetsbehandling af beslutningsforslaget i dag og ej heller kan støtte de tanker, så er det, fordi man selv kommer med noget i morgen. Det er da en holdning, mærkværdig, men det er da en holdning at kunne sige, at sådan hænger det sammen og vi kommer selv med et forslag.

Det kan så undre, at den socialdemokratiske ordfører brugte en del af sin ordførertale til at fremkomme med fordomme. Selv om det overhovedet ikke står i forslaget, og selv om man gang på gang har hørt Venstre og de øvrige borgerlige partier sige det modsatte, så tror man alligevel, at det nok er, fordi man vil miljøet det skidt.

Med to håndbremsen trukket og så på det bagste sæde vil det jo tage lang tid, før man kommer frem.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

I forbindelse med debatten sidste år tror jeg også, at der her fra talerstolen blev henvist til en pressemeddelelse, som Venstre var kommet med i anledning af behandlingen på det tidspunkt. Og i den pressemeddelelse fremgik det meget klart, at det handlede om miljølove, og derfor sagde jeg, og der tillod jeg mig så, sagt til hr. Hans Christian Schmidt, at sige, at jeg kunne have en lille mistanke om, at det her beslutningsforslag, hvis det blev realiseret, kunne være med til at sinke og være med til at gøre vo-

res miljølovgivning svagere. Det er i hvert fald ikke det, der er Socialdemokratiets hensigt.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Hans Christian Schmidt for den tredje og dermed sidste korte bemærkning til den socialdemokratiske ordfører.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Lad os nu antage, at fru Lis Greibe siger, at det kun drejer sig om miljølovforslagene og det er for lidt. Er det så ikke tankevækkende, at når jeg spørger fra talerstolen, hvad det så er, der skal til, for at Socialdemokratiet kan støtte forslaget, så svæver svaret i luften? Jeg får intet.

Jamen jeg vil da gerne være imødekommende: Hvad er det så, vi skal sige her, for at Socialdemokratiet kan støtte forslaget?

Jeg synes da, det er en underlig tanke at gå op på talerstolen og sige, at det er noget skidt, og det er gentagelser og Brundtland og FN og OECD, men i øvrigt kan vi ikke støtte det, for I mener nok noget andet. Jamen så vil jeg godt give Socialdemokratiet muligheden nu for at komme i førertrøjen og gå på talerstolen og sige: Der skal ske de og de ting ved beslutningsforslaget, og hvis de sker, så kan Socialdemokratiet støtte det. Så vil vi være imødekommende, og så tager vi en diskussion om det i udvalget.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Lis Greibe igen.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Ja, »igen« – det er jo så ikke min skyld.

Jeg kender godt hr. Hans Christian Schmidt og ved, at hr. Hans Christian Schmidt i visse situationer er en meget utålmodig person, men nu må jeg altså bede hr. Hans Christian Schmidt om lige at kunne vente til i morgen, så vil der komme et fyldigt svar på det spørgsmål, og jeg synes ikke, det er tidspunktet at stå og gennemgå de ting nu.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Gitte Seeberg som ordfører.

Gitte Seeberg (KF):

Da den konservative ordfører, fru Henriette Kjær, ikke har mulighed for at være til stede her i salen i dag, skal jeg på hendes vegne fremføre

Det Konservative Folkepartis standpunkt i sagen.

Ordet bæredygtighed dækker over mange ting. I den hjemlige debat har vi særligt brugt det i miljømæssige sammenhænge, men vi ønsker med dette forslag at udvide begrebet.

I Det Konservative Folkeparti synes vi derfor, at der er behov for at følge de retningslinjer, OECD har formuleret, og som tager højde for flere indikatorer. Det betyder, at man udvider begrebet bæredygtighed til også at omfatte de økonomiske, de sociale, de uddannelsesmæssige og selvfølgelig også de miljømæssige forhold, som man skal tage højde for, når man vurderer de lovforslag, der fremsættes her i Tinget.

I dag skal der foretages en miljømæssig vurdering af et lovforslag. Det mener vi også i Det Konservative Folkeparti er nødvendigt, men der er også behov for at sætte den miljømæssige vurdering i sammenhæng med de økonomiske og de sociale aspekter. På den måde vil vi kunne se, hvad forslaget kommer til at betyde for arbejdsløsheden, sundhedstilstanden, bruttonationalproduktet osv.

Vælger man f.eks. at forbyde et bestemt materiale, skal man sikre sig, at der også er en betydelig gevinst ved forbudet, for hvis det blot betyder en minimal miljøgevinst, men til gengæld betyder et enormt tab af arbejdspladser eller en forøget sundhedsrisiko som følge af brugen af et nyt produkt, har man vundet lidt, men tabt meget. Derfor ønsker vi en mere omfattende helhedsvurdering af de lovforslag, der fremsættes.

Vi mener, forslaget har sin styrke i, at netop disse kriterier og beslutningen om at udarbejde en national strategi for bæredygtig udvikling har sit udspring i FN-mødet for miljø og udvikling i 1997. Det er nu fire år siden, at vi i FN-regi har tilsluttet os disse mål, og vi mener derfor, at det er på tide, at Danmark efterlever disse målsætninger om en mere bæredygtig udvikling.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jørn Jespersen som ordfører.

Jørn Jespersen (SF):

Se, hvis nu der var et forslag, som lagde op til at få en bedre miljøvurdering af f.eks. trafikpolitikken, hvis man f.eks. med et forslag kunne sikre, at sådan et forlig, som en del af forslagsstillerne og regeringen indgik for kort tid siden om at bruge over 5 mia. kr. på bl.a. nye motorveje, blev miljøvurderet, og man i forligskredsen – inden man traf en beslutning – fik klare oplysninger

om, hvad det ville betyde for vækst i biltrafik, hvad det ville betyde for CO₂-udledning, hvad det ville betyde for forureningen i øvrigt, hvad det ville betyde for støj, hvad det ville betyde i forhold til de alternativer, der kunne have været, hvis man havde brugt pengene til udbygning af den kollektive trafik – hvis det var den type oplysninger, forslaget lagde op til at få, så synes vi, det havde været en rigtig god idé.

Eller et andet eksempel: Hvis man – når vi skal fjerne kvælstof og kvælstofudvaskning for at få et bedre vandmiljø – så lagde meget mere vægt på at fjerne kvælstoffet dér, hvor det er billigst at gøre det, og hvor man får mest miljø for pengene og benyttede de informationer, vi har i forvejen, om at det allerbilligste sted at reducere kvælstofudledningen er ude på marken, i landbruget, og derfor brugte instrumenter til at sikre det.

Hvis det var den type beslutningstagnung, der var blevet lagt op til i det pågældende beslutningsforslag, så havde det været en rigtig god idé; men det er det ikke.

Det, der lægges op til i det her beslutningsforslag, er udelukkende at lave en forstærket indsats for en økonomisk vurdering og en social vurdering af miljøforslagene, og det er der, skævheden efter vores opfattelse ligger.

Vi vil også gerne være med til, og det understreger jeg, at lave mere kvalificerede økonomiske, beskæftigelsesmæssige og sociale konsekvensvurderinger af miljøpolitikken. Det tror vi faktisk, vi kan få en bedre miljøpolitik ved at gøre. Og det sker jo faktisk i stort omfang allerede nu, at man bruger miljøøkonomien og den økonomiske værdisætning til at undersøge forskellige projekter. Det er bl.a. baggrunden for, at vi, når vi laver skovrejsning og naturgenopretning, i høj grad lægger vægt på at beskytte grundvand og lave det bynært, fordi her får vi temmelig mange gevinster på en og samme tid for de investerede kroner.

Så når vi afviser det her forslag, er det ikke, fordi vi nødvendigvis er uenige i at lave en bedre vurdering af miljøforslagene ud fra den totale bæredygtighedstankegang, men fordi vi kun har den ene del, nemlig miljøforslagene, med og ikke alle de andre forslag om den generelle udvikling i samfundet, om den generelle økonomiske politik, om trafikpolitikken, om landbruget osv.

Hvis vi kunne samarbejde om at få en mere afbalanceret og mere dækkende beskrivelse af alle lovforslag, hvad der selvfølgelig er et meget

stort arbejde, og derfor skal den indsats også prioriteres, men hvis vi kunne samarbejde om det, så begyndte der at være visioner i det.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

En stor del af arbejdet ved sådan en første behandling går jo bl.a. ud på at finde ud af, hvor der kan være muligheder for at få et flertal for sådan et forslag. Og jeg synes sådan set, at hr. Jørn Jespersen lægger op til noget her.

Hvis jeg har forstået det rigtigt, så siger hr. Jørn Jespersen, at man skulle gå ind og tage flere områder med end kun miljøforslagene. Sådan forstod jeg det. Det synes jeg er en overvejelse værd.

For at være helt sikker på, at jeg har forstået hr. Jørn Jespersen rigtigt, vil jeg så bare godt spørge hr. Jørn Jespersen, om han er enig i, at det med de økonomiske indikatorer, sociale indikatorer, altså dem, der er nævnt for de her tre institutioner, er ting, der så skal gå ind. For jeg hørte godt, at man sagde, at der var nogle miljøsynspunkter, hvor jeg i øvrigt fuldstændig deler hr. Jørn Jespersens holdning, nemlig at det ville være rimeligt, at man, når man vedtog noget, fik nogle vurderinger af det, så man havde mulighed for at prioritere og vurdere, hvad der var godt i forhold til det andet. Det synes jeg sådan set er rigtigt.

Det, jeg så bare vil spørge om, er: Er hr. Jørn Jespersen enig i, at resten af indikatorerne selvfølgelig også skal indgå?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det korte svar er ja.

Jeg tror, at alle er enige om, at definitionen på bæredygtighed er den, der også er refereret i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Det er at skabe muligheder for kommende generationer for at have mindst samme muligheder for at udvikle sig på en konstruktiv måde i deres samfund, som vi har i dag, med hensyn til økonomi, beskæftigelse, sociale forhold og miljø og sikre bæredygtighed på alle disse områder og en sammenhæng på alle disse områder.

Derfor er vores grundlæggende synspunkt, at vi skal arbejde meget mere med at se på konsekvenserne af de lovforslag og de overordnede politikker, vi har, på alle områder. Efter vores opfattelse er der en meget stor mangel, når vi f.eks. ser på hele transportsektoren. Der har vi ikke overblik over, hvordan miljøkonsekvenser-

ne er af det, vi foretager os. Hvis der var overblik over det, så ville det i hvert fald være udtryk for dyb uansvarlighed hos dem, der træffer de store, langtrækkende beslutninger på trafikområdet.

Se på landbrugspolitikken, hele EU's landbrugspolitik. Her indgår miljøhensyn jo ikke med særlig stor vægt, for så ville vi for længst have haft en anden landbrugspolitik.

Vores ulandsbistandspolitik: På nogle områder fungerer den godt med miljømæssige hensyn. Men der er ikke overensstemmelse mellem de miljøpolitiske målsætninger og så den praktiske indsats.

Sådan kunne man blive ved, nævne fiskeriet og en masse sektorer, hvor der er brug for at skabe sammenhæng og bæredygtighed i lovgivningen og i de overordnede politikker.

Så det er vores grundlæggende synspunkt.

På miljøområdet synes vi, det kunne være utrolig spændende at have en mere kvalificeret debat om, hvordan vi bruger miljøøkonomien til at træffe bedre beslutninger og få mere miljø for pengene. For vi er ikke tilhængere af, at man kan lave en simpel cost benefit-analyse og dermed have et facit med to streger under for, hvilke politiske beslutninger der skal træffes.

Men vi er på den anden side store tilhængere af at bruge miljøøkonomien som et af værktøjerne til at kvalificere den politiske beslutningsproces og også have styr på: Hvad er omkostningerne ved en given indsats, hvad er fordelene ved den, og kunne pengene alternativt bruges bedre et andet sted, sådan at vi opnåede en større gevinst f.eks. miljømæssigt ved den pågældende investering?

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Svend Aage Fauerholdt som ordfører.

Svend Aage Fauerholdt (DF):

Når vi i dag behandler beslutningsforslag nr. B 84, og det er havnet i Miljøudvalget, er det selvfølgelig, fordi formen og ordene, der står i beslutningsforslaget, henviser til, at vi skal behandle det her. Der står for eksempel: »En bæredygtighedsvurdering skal for det første indeholde en beskrivelse af de konsekvenser, som forslaget vil få på miljøområdet.«

Man kunne have brugt de samme ord, og så udskiftet »miljøområdet« med »trafikområdet«, ja det gælder faktisk for samtlige udvalg, at vi ønsker en konsekvensberegning af mange ting. Og ordet konsekvensberegning vil jeg nok bruge

flere gange end det poppede »bæredygtig«. Vi er ganske vist med til at fremsætte beslutningsforslaget denne gang til forskel fra sidste gang, hvor vi fra Dansk Folkeparti kritiserede »bæredygtig«, som er ved at være misbrugt på næsten alle områder.

Havde dette beslutningsforslag været placeret i et andet udvalg, f.eks. i Trafikudvalget, så kender vi der allerede nogle konsekvensberegninger, som vi helt klart tager afstand fra i dag. Vi kan alle sammen huske stænkelapperne. Konsekvenserne af at sætte dem på bilerne blev jo overhovedet ikke prøvet dengang, og de blev hurtigt pillet af igen.

Vi kender også nogle konsekvensberegninger af at køre imod en betonmur med 50 km/t. og med 70 km/t. Det får vi nogle konsekvenser ud af, og vi får nogle tal, som vi sådan set godt kan tage udgangspunkt i mange gange.

Men de her udtalelser er ikke fremsat for at kritisere nogen, men for at sætte lidt nytænkning i gang om at foretage nogle beregninger, inden vi igangsætter nogle ting. Og der er vi i hvert fald med fra Dansk Folkeparti. Vi vil gerne have konsekvenserne frem på papiret, inden vi igangsætter nogle ting. Det er nok, fordi jeg er erhvervsmand, og som erhvervsmand regner man altid sådan en del ting ud, inden man igangsætter, så man kan se, om der er ræson i det, og det hænger sammen, og vi vil også vide, hvordan det færdige arbejde ser ud.

Så vi støtter selvfølgelig det her beslutningsforslag, som vi er medforslagsstillere til.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Vibeke Peschardt som ordfører.

Vibeke Peschardt (RV):

Sidste år afviste vi det her forslag, og det har jo ikke forandret sig siden, så vi afviser det en gang til. Jeg vil godt lige læse lidt højt fra forslaget, fordi jeg synes, det er det, der egentlig er det essentielle, det, der siger, hvorfor det er os næsten umuligt at sige ja til det.

Der står her i bemærkningerne på side 3:

»Intet lovforslag, der har miljømæssige konsekvenser, skal kunne vedtages, før der er foretaget en samlet vurdering og prioritering af indsatsen. I denne prioritering kan også indgå forhold uden for Danmark, idet den mest bæredygtige løsning kunne være at finde i initiativer i Østeuropa eller i ulande ...« osv., og det handler altså om en gennemgang af miljøforslag og mil-

jøhandlingsplaner, som man så skulle sætte i relation til alt muligt uden for Danmark.

Det lyder fuldstændig forkert, og det ville være et bureaukrati uden lige bare at få nogle indikatorer, hvor man kunne sammenligne, så vi kan heller ikke i år sige ja til det forslag.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Man kan vel næppe sige, at den radikale ordførers tale gav udtryk for progressivitet, visioner eller var fremadskuende, men måske kunne vi åbne lidt op for det i den debat, der kommer nu, så jeg vil godt spørge fru Vibeke Peschardt:

Betyder det, at man skal tage de sætninger ud, som hedder, at man kan inddrage det, der er uden for Danmark? Er det det, der skal til, for at Det Radikale Venstre kan støtte forslaget?

For jeg vil sige til fru Vibeke Peschardt, at de svar, der kommer her, vil vi bide meget mærke i, for vi er sådan set ude på at finde et flertal, og vi vil strække os meget langt. Så hvis det er det, der skal til, for at fru Vibeke Peschardt kan støtte forslaget, så tror jeg allerede nu, jeg kan love, at så piller vi det ud.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre fru Vibeke Peschardt, om det så er nok, eller om der er andet, som Det Radikale Venstre er faldet over.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Tak for tilbudet, men så kunne man jo begynde at flæns i forslaget her, så ethvert parti fik lov at pille lidt ud, og så ville det alligevel falde til jorden.

Vi synes ikke, den måde at lave miljøbæredygtighedsvurderinger på er den rigtige måde, og derfor afviser vi forslaget, også selv om de seks linjer kommer ud.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen nu fik vi jo det med, at det ikke har noget at gøre med de linjer, som ellers havde den største betydning, som sådan set var den eneste anke, den radikale ordfører fremkom med under det første indlæg. Men det var sådan set ikke det afgørende, det var en sætning, der kom med på sidelinjen.

Nu er det selve substansen, og det er jo tankevækkende, at man skal høre, at det er Det Radikale Venstre, som over for OECD, over for FN, over for Brundtlandkommissionen, over for Det Økonomiske Råd vil sende det signal, at de indi-

katorer, man her beskriver, ikke er noget, De Radikale kan tage særlig alvorligt.

Er det virkelig radikal politik, at de institutioners fremgangsmåde, der her er skitseret om, hvordan man kan lave bæredygtighedsvurdering, kan man feje af, som det blev gjort lige før fra fru Vibeke Peschardts mund heroppe, som sagde, jamen vi mener ikke, det er den måde, man skal lave det på. Jeg må sige, at det da kan undre mig, når det netop er de institutioner, der arbejder med bæredygtighed, der siger, at det er den måde, man skal gøre det på.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg skal ikke forlænge debatten her med hr. Hans Christian Schmidt. Jeg kunne også have holdt den tale, jeg holdt sidste år, hvor jeg sagde, at vi sådan set laver miljøvurderinger, der på en lang række områder er tilstrækkelige og på andre er utilstrækkelige.

Vi kan ikke lide det her, og vi mener, det er en bureaukratisk måde at gøre det på, og det er også at blande tingene sammen. Altså ét er, hvad OECD og Brundtlandkommissionen og andre siger, det støtter vi fuldstændig. Men det her beslutningsforslag støtter vi ikke, for vi mener ikke, at man nogen sinde kan nå frem til at få noget fornuftigt ud af det, og derfor siger vi nej til det.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Og hr. Hans Christian Schmidt for den tredje og sidste korte bemærkning til den radikale ordfører.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen det kan godt være, at fru Vibeke Peschardt ikke mener, der kan komme noget ud af det, men det er noget selvmodsigende at sige: Vi støtter disse tre organisationer, som har beskrevet, hvordan man skal lave bæredygtighedsvurdering.

Så fremsætter Venstre, et borgerligt parti, et forslag om, hvordan man skal lave det. Bruger nøjagtig det, som er skrevet ned fra OECD og FN og i Brundtlandrapporten, og så kan den radikale ordfører alligevel den kunst at sige fra talerstolen: Ja, vi er altså fuldstændig enige med de tre institutioner, og derfor er vi imod et forslag, som godt nok indeholder det, de tre institutioner siger. Jeg må gå ud fra, at det så betyder, at det er de forkerte, der har fremsat det.

Men det er jo underligt, at det er den debat, vi får. Det synes jeg er ærgerligt.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Søren Kolstrup som ordfører.

Søren Kolstrup (EL):

I miljøpolitikken har vi ikke behov for at lave øget bureaukratisering. Vi har derimod behov for så stor en enkelhed som muligt.

Hvis vi tager hele vores diskussion omkring vandmiljøet, så er den i meget, meget høj grad blevet matematiseret. Man bygger på nogle store modeller, hvor man laver en lang række forudsigelser, og det er en meget lille indviet skare, der kan gennemskue den debat. Derfor tror jeg, der er stort behov for enkelhed i debatten omkring miljø.

Her kan man så sige, at der er gjort et forsøg på at præcisere bæredygtighedsbegrebet. Der er også opstillet en lang række indikatorer, og isoleret set mener jeg ikke, man kan sige noget i forhold til disse indikatorer. Der, hvor vandene skiller, er, hvad man især er interesseret i at sætte fokus på med hensyn til følgevirkningerne. Skal vi have et godt miljø i det her land, så er det jo først og fremmest nogle voldsomme ændringer i landbrugets struktur, der skal til. Det er nogle voldsomme ændringer i den trafikpolitik, vi fører. Den er sort, den er kulsort, og den er blevet værre med det sidste motorvejsforlig. Endelig er det selvfølgelig den samlede investeringspolitik.

Derfor er det, der er behov for at se på, hvad følgevirkningerne er af vores landbrugspolitik, trafikpolitik og den samlede investeringspolitik. Det er væsentligt.

Jeg kan ikke se, at det her forslag kunne bruges til det. Men det er da meget interessant at høre, hvad det overhovedet er for nogle motiver, der ligger bag det her forslag, hvor det er, man vil hen, ud over at man vil være agent eller sælge OECD-rapporter.

Den sidste indvending, vi har mod forslaget, er, at det åbner op for, at man kan smyge problemer af sig, sige åh, det her problem tager vi ikke så højtideligt, for vi laver en vaks lille joint implementation med Moldova. Der kunne man lave joint implementation, de trænger i øvrigt også til det. Så kunne vi være lidt mere i fred herhjemme, og så kunne man prale med, at det var blevet lidt bedre dernede i disse gamle rumænske områder.

Så vores samlede konklusion er – jeg ved ikke, om det kommer bag på hr. Hans Christian Schmidt – at vi siger nej til forslaget.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Om det kommer bag på os, at Enhedslisten er imod et miljøtiltag, det ved jeg ikke. Vi har jo set det ved flere lejligheder, f.eks. med grønne afgifter osv. Det synes jeg ikke, vi skal gå ind i en lang diskussion om. Men måske er der det håb for Enhedslisten, når vi diskuterer miljøet, at det alligevel en dag bliver sådan, at de er rede til at tage arbejdstøjet på og gå med frem.

Men jeg vil da spørge hr. Søren Kolstrup om det med at kunne gå ind og lave joint implementation: Hvordan kan hr. Søren Kolstrup da mene, at dette forslag skulle bane vejen for det? Det er da allerede sket. Det er da allerede muligt at gå ind og lave kvotehandel. Det er jo besluttet. Så det er en alt for stor ære eller det modsatte at tildele beslutningsforslagene. Det er jo noget, regeringen kan gennemføre.

Nej, det mit spørgsmål til hr. Søren Kolstrup ganske enkelt går på, er: Er hr. Søren Kolstrup enig i, at de indikatorer, der er stillet op af de tre institutioner – uden at hr. Søren Kolstrup behøver at sige, om han mener, beslutningsforslagene mener det, de skriver osv. – er velegnede, når man skal vurdere de forskellige forhold, der er beskrevet i beslutningsforslaget?

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Ja, der er ikke en eneste af de her indikatorer, som Enhedslisten har noget imod at anvende. Det ville da i øvrigt også være forrygende mærkeligt, hvis Enhedslisten havde det. Hvem i den her sal har noget imod disse indikatorer? Jeg ved ikke, hvem det er. Jeg kan ikke forestille mig, at der er nogen, der har det. Det har vi ikke, og jeg ved heller ikke, om det kommer bag på spørgeren.

Ole M. Nielsen (KRF):

Da dette her var på sidste år, undlod vi at stemme. Om det var, fordi vi ikke havde nogen ordfører på den dag, eller om det var, fordi vi aldrig rigtig fik læst på det, det kan jeg såmænd ikke huske, men det kan jo ske i de små partier, det må vi jo indrømme.

Men nu har vi så fået læst på det, og jeg må indrømme, at så forandrer sagen sig lidt. Jeg må sige, at der er lidt divergens mellem forslagstek-

sten, dvs. de otte linjer på forsiden og så de seks linjer, der står i tredjesidste afsnit på side 3. Jeg synes, det er pakket ind, men det er ikke pakket godt ind.

Nu har hr. Hans Christian Schmidt spurgt flere ordførere, hvad der skal til, og det kan jeg forholdsvis nemt beskrive. Jeg er med, hvis de seks linjer bliver kortet ned til: »Intet forslag skal kunne vedtages, før der er foretaget en samlet vurdering og prioritering af indsatsen.« Og så fortsætter det nede ved »Det økonomiske Råd ...« Så er vi med, ellers er vi imod.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det overraskede mig til gengæld ikke, for jeg er sikker på, at som jeg kender Kristeligt Folkeparti, og jeg kender hr. Ole M. Nielsen, så er man meget miljøvenlig herinde, så det synes jeg ligger i en god linje.

Jeg vil gerne sige tak for svaret, for jeg synes bestemt, det er at være imødekomende at komme og byde med ind på, at vi kan prøve at lave noget i fællesskab, så det kan komme frem. Så det tager vi gerne med i overvejelserne, og jeg synes, der er flere ting dér, som godt kan bruges.

Anden næstformand (Henning Grove):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Hans Christian Schmidt.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for de bemærkninger, vi fik.

Måske var debatten lidt mere tam denne her gang, men det kan skyldes, at miljø- og energiministeren startede med at meddele, at i morgen kl. 11.00, forstod jeg, skal regeringens bæredygtighedsforslag fremlægges. Det synes jeg sådan set er fint, så har vi måske alligevel haft noget ud af det. Der er godt nok gået et års tid, men det er jo ærligt nok, at man skal have lidt tid til at lave det. Så jeg synes, det bliver spændende at få at vide i morgen, hvad det kommer til at indeholde.

Vi har jo ikke kunnet få løftet sløret her. Det synes jeg selvfølgelig har hæmmet debatten lidt, for når man har spurgt den socialdemokratiske ordfører, har man fået at vide: Vent til i morgen og se. Det er rigtigt, men det er sjældent i et Folketing at diskutere på den måde: Vent og se til i morgen. Jeg troede faktisk, at man allerede i dag vidste, hvad man ville i morgen, men det er så-

dan set o.k., at man først vil beslutte sig endeligt i morgen.

Jeg synes, det bliver spændende. Jeg glæder mig til at se det. Jeg håber ikke, vi ser det der med, at vi kun er på miljøområdet. Jeg håber, miljøet er med, men jeg håber ikke, det udelukkende er miljøområdet, for det vil også indsnævre feltet i forhold til de meget anerkendte institutioner, der har sagt igen og igen: Pas nu på, lad det ikke udelukkende blive miljøet. Ikke fordi de andre områder vil tabe ved det, men fordi miljøet vil tabe ved, at man ikke tager alle forhold med ind og får dem vurderet.

I den forbindelse vil jeg selvfølgelig også gerne sige tak til hr. Jørn Jespersen. Jeg synes faktisk, at det var rimelig konstruktivt, og jeg synes, når man går ind og diskuterer nogle ting, som et samlet land skal investere i, så ligger det meget nær, at man burde vurdere, hvad det har af konsekvenser, når man går ind og gennemfører de her ting. Hvad har det af konsekvenser, når man investerer.

Det gælder konsekvenser både for miljø, økonomi, arbejdspladser, sociale forhold osv. Jeg synes, det kunne være godt, om vi kom til at få den debat nu både i udvalget og også gerne uden for udvalget, hvor vi kan prøve at sætte det i forhold til hinanden, om det er noget, vi vil gå ind og debattere.

Det får mig selvfølgelig til at sige, at jeg var lidt ked af at høre den radikale ordfører, fru Vibeke Peschardt, for jeg synes, det startede med, at vi skulle pille nogle sætninger ud, og så oplevede jeg, at da vi ville pille dem ud, var det i grunden noget helt andet. Nu var det alle indikatorerne, vi talte om, og det synes jeg var trist.

Sådan set har jeg kun hørt rigtigt fra Socialdemokratiet og radikal side, at det er blevet helt afvist. Det kan vel skyldes, at regeringen er klar med noget i morgen, og så kan man måske bedst lide sit eget.

Om Enhedslisten vil jeg blot sige, at jeg glæder mig over, at Enhedslisten er enig i, at de indikatorer, der står her, kan man fint bruge.

Så vil jeg sige til Kristeligt Folkeparti, hr. Ole M. Nielsen, at det er interessant, at Kristeligt Folkeparti denne her gang – som jeg hørte det – efter en ændring vil være med til at støtte det. Vi må så prøve at forhandle os til rette om, hvordan det kan skrues sammen.

Jeg forstod selvfølgelig på de ordførere, som repræsenterer de partier, der er medforslagsstillere, at de kunne støtte forslaget.

Jeg skal sige på vegne af hr. Ebbe Kalnæs fra Centrum-Demokraterne, at han støtter forslaget, men ikke kunne være til stede i dag.

Til slut vil jeg sige, at jeg håber, at ministeren vil møde op, så vi i udvalget kan få en debat omkring hele bæredygtigheden. Når vi i morgen har læst, hvad der er regeringens holdning til bæredygtighed, kunne vi måske endda få en dialog og en debat om det, og der vil jeg allerede nu gerne sige, at vi vil se frem til, at miljø- og energiministerens kan komme i samråd i Miljø- og Planlægningsudvalget, og så kan vi diskutere de her to forslag. Det glæder vi os meget til.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 88:

Forslag til folketingsbeslutning om overflytning af bekæmpelsesmiddelstatistik til Danmarks Statistik.

Af Hans Christian Schmidt (V), Henriette Kjær (KF), Svend Aage Fauverholdt (DF) og Thorkild B. Fransgaard (FRI) m.fl.
(Fremsat 16/1 01).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Regeringen er enig med forslagsstillerne i, at den bekæmpelsesmiddelstatistik, vi producerer ligesom al anden statistik, skal være aktuel, korrekt og pålidelig.

Vi er af den opfattelse, at der inden for rammerne af samarbejdsaftalen mellem Miljø- og Energiministeriet og Danmarks Statistik produ-

ceres miljøstatistik af høj kvalitet, og jeg noterer mig, at begge parter er særdeles tilfredse med dette samarbejde.

Naturligvis er vi parate til undervejs i udvalgsarbejdet at diskutere alle relevante emner inden for statistik på miljøområdet, men vi mener ikke, der er noget nyt i det her forslag, som vi jo har behandlet tre gange tidligere her i Folketinget.

Niels Bloch Jespersen (S):

Der er noget, der hedder alle gode gange tre, men det gælder åbenbart ikke dette beslutningsforslag, som vi nu behandler for fjerde gang i Folketingssalen.

Vi er, som ministeren har nævnt, enige i de overordnede mål for bekæmpelsesmiddelstatistikken, og så meget mere forbløffende er det jo, at vi nu skal drøfte forslaget for fjerde gang, idet jeg har bemærket, at forslagsstillerne jo ikke direkte har overrendt Miljø- og Planlægningsudvalget med spørgsmål eller samråd. Der har faktisk ikke været nogen behandling af de stillede spørgsmål.

Der er ingen ny argumentation i denne fremsættelse, så man kan sige, at der ikke er antydning af fugls føde i de fremførte påstande. På den baggrund skal jeg henvise til de debatter, der har været de tre forudgående gange, hvor det er meget velbegrunderet, hvorfor vi ikke ønsker at lægge statistikken om, så på det foreliggende grundlag skal jeg meddele, at Socialdemokratiet ikke kan støtte forslaget.

Kim Andersen (V):

Det er nu fjerde gang, at vi har dette forslag oppe og vende her i Folketinget. Det er nu fjerde gang, det er nødvendigt at påpege forvaltningens etiske problemer ved den nuværende praksis.

Spørgsmålet er, om det nu bliver fjerde gang, regeringen fuldstændig og ureflekteret vil affeje kritikken og forslaget.

I dag er det sådan, at bekæmpelsesmiddelstatistik bearbejdes i Miljø- og Energiministeriet. Vores ønske er, at udarbejdelsen af den type statistik udelukkende foregår i Danmarks Statistik. Det bør ske for at løsrive udarbejdelsen af bekæmpelsesmiddelstatistik fra politiske interesser og dermed sikre statistikens troværdighed.

Vi fremsætter nu forslaget for fjerde gang, fordi diskussionen stadig ikke handler om samarbejdsaftaler, som det har været regeringens und-